

1375 door de hertogin van Bourgondie uitgegeven voor een japon van goud laken van Cyprus bezaaid met pauwen. In 1328 trok de koning van Frankrijk een japon van met zwarte zijde gevoerd laken aan, waarvoor zij 1900 frs betaald had. Een andere japon, van aschkleurig fluweel gemaakt, kostte haar 4000 frs. en een van paars fluweel, gevoerd met grize stof 9000 frs. Men treft geen zoo hoogen prijs aan tot aan de regering van Lodewijk XV en Lodewijk XVI, in 1740 werd een fluweelen japon, bezaaid met bloemen in natuurlijke kleuren en gouden en zilveren bloemen er tusschen, gekocht voor 5700 frs. In 1785 betaalde men voor een ceremonie-toilet 6500 frs.

Dat zijn hooge bedragen en in den tijd, dat men ze bestoofde, waren zij uitzonderingen. En een geheel volk gaf toen aan toiletten een totaal uit, dat niet kon halen bij het tegenwoordige. Tegenwoordig wordt in Frankrijk jaarlijks 2000 miljoen frs aan toiletten uitgegeven en meer dan een miljoen mannen en vrouwen vinden door de mode een bestaan.

In geen enkel tijdperk der geschiedenis hebben de rijke toiletten, behalve eenige koninklijke en keizerlijke uitzonderingen, zulke groote breedte gemaakt in sommige particuliere vermogens. Men kan er zich reïschap van geven uit de boeken van groote firma's. Menige Parijse couturier zendt ieder seizoen aan zijn goede klanten rekening van 50,000 frs. en daarboven. In den tijd van 12 maanden, betaalde een bejaard Amerikaansche dame, die beroemd is om haar woelde, aan haar modiste een som van 139,000 gouden. Een Engelsche bar-maid om haar schoonheid gehuwd met een jongen Londenschen gentleman, bestelde tegelijkertijd — het is een historische benaming uit de modewereld — een pelerine van saibelbon van 33,600 gulden en een vaile van Alençon-kant, van even groot waarde.

Het onderhoud van een prinses van Frankrijk onder Lodewijk XIII kostte den koning jaarlijks 40,000 frs. en in de volgende eeuw moest een zeer voorname dame, madame De Rohan, voor de toiletten van haar en haar dochter zich behelpen met een jaarlijksch speldegeld van 11,000 frs.

Onze tijd behoeft dus niet nijd te zijn op de vervolgen tijden, althij wat betreft de vrouwelijke toiletten, want de mannen streven meer en meer in hun kleeding naar een eenvoud, dien men, terecht, democratisch heeft genoemd. Vroeger was dat anders. In de 17e eeuw kostte een buitengewoon rijk costume van een edelman 6200 frs. En van de Renaissance tot de Grootte Revolutie vindt men voor de gekleeding van de hofdames, zoowel als voor die der verbonden edellieden in Frankrijk even hooge prijzen vermeld, varencend tussehen 1000 en 1500 frs. In de 16de eeuw werd evenveel 1000 frs betaald voor een mannen „oorset“ van fluweel met borduursel en gouden franje als voor een vrouwenjapon van Genueesch taf met blauw-saïnen lijf.

Gehuldig voor den man is de tijd verre, dat de kleeding niet meer het uithangbord van den welstand is.

—o:—o—

Jacht op Java.

III

Tengevolge van deze tijgerjacht verhaalde ieder de door hem beleefde jachtavonturen.

't Verhaal van de pandingjacht, 'n week of acht vroeger te Banjoemas gehouden vond ik 't meest belangwekkend.

„Ik ging,“ zoo vertelde de heer S., „met nog 'n vriend en twee bedienden in de bergten bij Tjilatjap op de Pandingjacht. Bij 'n klein boschje scheidden wij en hadden afgesproken, twee uur later weer bij elkaar te komen of wanneer een van ons dit eerder wenschte te doen, elkaar door signaalschoten daarvan kennis te geven. Ieder van ons behield zijn jongen bij zich.

Nauwelijks had ik mijn vriend verlaten of ik bemerkte in de verte 'n wild rund, dat op ons afkwam, waarop ik mijn jongen beval zich te bukken en hier te wachten.

Ik zelf sloop bukkend en door boschhaadje bedekt, den Panding tot achter 'n juist niet grooten, maar rijkelijk van takken voorzienen Warboom te gemoet.

Hier bleef ik op den loer; 't wilde rund liet nauwelijks vijf minuten op zich wachten toen 't reeds onder schot kwam. Ik schoot, de panding was getroffen, bemerkte mij en kwam woedend op mij los. Om aan zijn woede te ontkomen, krom ik in den Warboom waartegen 't woedende dier herhaaldelijk met zijn horens stiet, zoo hevig, dat de boom er van schudde en ik me stevig vast moest houden om niet naar beneden te vallen.

Nu moest ik mijn geweer weer laden en was van plan 't wild af te maken, maar hoe groot was mijn teleurstelling toen ik bemerkte dat mijn zakje percussies onder 't klimmen was afgescheurd en onder de boom op 't grond lag.

'k Was erg boos op me zelf dat ik me niet 'n nieuwer geweer had aangeschaft, waarbij ik geen percussies noodig had, maar 't geval lag er toe en op 't oogenblik kon ik daar toch geen verandering in

brengen. Ik riep mijn bediende toe, mijn jachtkameraden te waarschuwen.

Ondertuschen keek de panding nu eens mij, dan den boom en dan weer de aarde aan; bij tusschenpoozen herhaalde hij zijn woedende aanvallen op den boom, hij boorde gaten in den grond, alsof hij den boom met wortel en al uit den grond wilde halen. Dat 'tmij daar niet wel te moede bij was, begruip zich licht, want de boom schudde steeds sterker en ik was bevreesd dat hij ten laatste zou omvallen.

Nadat ik 'n anderhalf uur in doodsangst had doorgebracht, verscheen mijn vriend, met de beide jongens, die 't wilde rund dood schoot.

'n Javaan verhaalde 'n ander avontuur, Seridjo, zoo heette hij, ging op 'n avond door 'n koffieplantage naar huis en zou gaarne 'n roko hebben aangestoken, maar hij had zijn lucifers vergeten. Daar ziet hij iets glinsterends op den grond liggen en dacht dat 't 'n Tali-api was die 'n jongen had weggeworpen.

Hij ging er op los, maar plotseling sprong 'n Matjang tyger op en ontvluchtte grimmig knorrende, want 't vermeende stuk Tali-api, 'n smetlend stuk touw, dat gebruikt wordt om de sigaren aan te testen, waren de glinsterende oogen van 'n tyger geweest.

Saridjo zette toen hij 't verhaal deed zoo'n geloofwaardig gezicht, dat niemand aan de waarheid twyfelde, vooral toen 't nog door 'n Sandri „priester,“ werd bevestigd.

In elk geval waren Javaan en tyger op 't oogenblik der ontmoeting niet op hun gemak.

Later heb ik nog de vangst van 'n Rhinoceros biggewoond. 't Komt zeer zelden voor dat zulk 'n groot wild in effen vlakke wordt aangevallen, omdat ze zich alleen op de hooge bergen van Java ophouden.

Zoo'n neushoorn dan was verdwaald in de vlakke bij Winon, in de Bagaleen. Duizende inlanders waren bezig om dit te vangen. Ze gingen daarbij op de volgende wijze te werk.

Om de schuilplaats van den Rhinoceros werden aan alle zijde 5—6 voet breede en even diepe slooten gegraven. Want hoe snel ook 'n neushoorn kan loopen en hoe gemakkelijk ze zelfs op steile bergwegen kunnen klauteren, zoo zijn ze echter niet in staat over zoo'n sloot te springen.

Daarom werd door 't graven van nieuwe slooten de ruimte om den Rhinoceros, die gevangen moest worden al kleiner gemaakt. Hierop werden ook strikken gelegd en Alang-alang in brand gestoken, om hem naar de gelogde strikken te drijven.

't Vuur ging evenwel verscheidene malen uit en 't in brand steken der alang-alang moest herhaald worden, wat niet gemakkelijk ging omdat alles nat was.

Eindelijk, nadat zich 'n paar duizend Javanen met 't maken van slooten en 't leggen van strikken vele dagen en nachten hadde bezig gehouden, had de neushoorn zijn pooten in de voor hem gelegde strikken verward en werd stevig gekneveld in triomf naar Poerwordja gebracht, waar hij ten geschenke gegeven werd aan den Resident.

—o:—o—

De Toreador van Cordova

Alles, wat met stierengevchten in verband staat, wordt, zooals bekend is, door de Spanjaarden van het hoogste belang geacht, en de dood van een beroemden torero interesseert niet alleen de groote menigte, maar zelfs de voornaamste personen, kunstenaars en literatoren. Uit alle deelen des lands komen dan telegrammen van rouwbeklag en kranen, terwijl de begrafenissen met de meest mogelijke pracht plaats heeft.

Geen wonder dan ook, dat het geheele land van zijn belangstelling deed blijken bij den dood van Raphael Molina, of Lagartijo, ook wel „de groote khalief van Cordova“ genoemd, die onlangs in de oude hoofdstad der khaliefs overleed. Dertig jaren lang had hij bekend gestaan als een toreador van den eersten rang, meer geëerd nog dan de grootste kunstenaar, en zelfs door mannen van naam, dichters zoowel als staatslieden bewierookt.

Hij was de zoon van een kleermaker en werd in het jaar 1841 te Cordova geboren. Reeds op 11-jarigen leeftijd trad hij in een gezelschap, met kinderen bestaande, als banderillero op en twee jaren later verbaasde hij de toeschouwers door zijn koelbloedigheid en behendigheid. De beroemde stierenvchter Arjona sloeg hem in October 1865 tot matador, en sedert dien tijd nam Lagartijo aan ongeveer 1700 stierengevchten deel en doode eigenhandig niet minder dan 5000 stie-

ren. In Juli 1893 zijn beroep terug dat een stierenvchten rang in Spanje verdient, dan kan men, dat Lagartijo gebracht had tot verdere levensdag een zomerverblijf midden van zijn kenden.

Ondanks zijn blo Lagartijo als men was hij een flantzijn des woords, zijner vaderstad die hun zijn halve offer gebracht. 't provincie door overgeteisterd, liet hi loozen een soor mnuur om zijn gezegen bouwen, die kostte, — een we zonder eenig nut strekte om de arschaffen.

Lagartijo's opwenschen over, n ontbrak het hem zinnigheid en ge dag vroeg hem o eigenlijk de kans stierenvchter, w lusisch dialect hier slaat gij, en de stier aankom Of, als gij niet werpt de stier u geleele geschied

Allen lachten dige definitie, di juist was, daa kelijk bestaat in als de stier kom

Toan ongeveer den het koning kwam, werd een waaijn de drie de Spaansche A gartijo, Cara An

Na het einde koning Alfonso zijn loge komen zijn gasten voo vloeiend vijf t Dante in het Sp en Cara Ancha, als de beste E zich correct, ma Lagartijo in di De koning kwa ontmoet met d Raphael, wat is

Lagartijo wer eerst niet, wa ten slotte verm terwijl hij den stak, in plat-A mij veel genooe te zien. Het ga deren toch ook

Daar bestaat, een wijf verbroe doel des levens ne, tastbare, te in zuiver stoffel ken 't schoone n trekkelijk rech zij zich koort te aan tijdelijke b slechts luttel op te meeten wijde nen hare wettig ioder onzer kent oogenblikken, wa geveelen.

Geen groot groot hart maak Wees er zeker ziel voor anke diepe wateren kracht niet zal son tegen hen d der dwaling hee slingerd.

Oplossing

De oplossing v ons vorig Zondag

Men vertale Engelsch no k Verwisselt me krijgt men kom

Bij loting is d „Eindehijk alleent

J. G. K

Achter den D

en de tweede p 10 kleuren gedru

E

Javatraat 1

Nieuw P

Uit 6 letters de naam van e naam van een geheel weder de

Voor Woensdag ten wij de oploss moet staan „Prijs noodig. De oploss geschreven en va zien zijn. Oploss voorwaarden vo aanmerking.